

Tam u nebeských bran

Jelen

Měl jsem rád pár písni, v nich jsem žil.
Cesty toulavý, ty, o kterých jsem snil.
S vlídnou tmou, když v létě kraj šel spát,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

Bez řečí jsem každou práci vzal
a měl problémy, že málem jsem to vzdal.
Pokaždé jsem vstal a zkoušel jít
pro tu čest, že směl jsem s vámi žít.

Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
štítý hor, co nejdou překlenout.
Krásnější svět vůbec nehledám,
to řeknu vám tam u nebeských bran.

Dětský smích a vlání koňských hřív,
něco moudrých vět, co měl jsem znát už dřív,
slunce zář, když hřála do mých zad,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
štítý hor, co nejdou překlenout.
Krásnější svět vůbec nehledám,
to řeknu vám tam u nebeských bran.

Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
štítý hor, co nejdou překlenout.
Krásnější svět vůbec nehledám,
to řeknu vám tam u nebeských bran.
To řeknu vám tam u nebeských bran.